

**BØRN MED
DIAGNOSER
TRIVES I
CODING PIRATES**

BLÅ BOC

Navn: Jan Vejlin

Født: 1983

Uddannelse: Pædagog, og
teknisk designer

Job: Pædagog på

Heldagsskolen Skovhuset

Foreningslivet kan rumme børn med diagnoser, men det kræver en indsats. Pædagog Jan Vejlin holder kurser for de frivillige i Coding Pirates, så de er bedre klædt på, når børnene i klubberne har en diagnose.

TEKST: NIKITA HALD SØRENSEN

Jan Vejlin er frivillig i Coding Pirates, og en aften til piratbar faldt snakken på børn og unge med diagnoser. Det satte gang i tankerne hos Jan Vejlin, om hvorvidt de frivillige er klædt på til børnene ude i klubberne, men også overvejelser over, hvilken organisation Coding Pirates er.

“Min egen erfaring er, at vi har relativt mange børn og unge, og egentlig også frivillige med diagnoser”, fortæller Jan Vejlin, der til dagligt arbejder på en behandlingsskole i Roskilde.

Den begrænsede viden om børn og diagnoser ledte til, at Jan Vejlin begyndte at holde kurser om emnet for de frivillige. Vidensdeling om børn og unge med diagnoser skal klæde de frivillige på i klubberne. Jan Vejlin, der også har en miljø-terapeutisk uddannelse i rygsækken, har indtil videre afholdt tre kurser for de frivillige og med stor succes. Til alle tre møder har der været stor opbakning. Nogle er kommet igen og efterfølgende har folk givet gode tilbagemeldinger, uddyber Jan Vejlin med glæde i stemmen. Formålet med kurserne er, at de frivillige skal klædes på, så de ved, hvordan børnene skal hjælpes ude i klubberne. Det er især de frivillige, som ingen erfaring har med diagnoser, eller de frivillige, der selv har en diagnose, der har brug for hjælpen.

“Hvis du selv har en diagnose, så kan det være svært at mentalisere egen og andres adfærd”, forklarer Jan Vejlin.

AUTISMEN ER FOKUSOMRÅDET

Kurserne tager udgangspunkt i autismen, fordi de redskaber, der fungerer overfor børn med autisme, også understøtter andre diagnoser, forklarer Jan Vejlin og uddyber forskellene på f.eks. autisme og ADHD.

“Børn med autisme har svært ved at afkode andre mennesker, og de har svært ved at forstå sociale sammenhænge, så de kan komme til at sige og gøre ting som ikke er passende, hvorimod børn med ADHD er kendetegnet ved, at deres hjerner kører relativt hurtigt. Derfor kan de godt komme til at sige og gøre nogle ting, men det er meget mere tydeligt for den frivillige, at det er fordi de ikke har gennemtænkt situationen, hvor børn med autisme simpelthen ikke forstår situationen, og derfor kan de holde fast i at sige og gøre ting, som ikke er hensigtsmæssige”, forklarer Jan Vejlin.

Han uddyber videre, at både børn med ADHD og autisme med tiden kan lære at afkode sociale strukturer eller lære at handle mere socialt acceptabelt i sociale strukturer.

Jan Vejlin lægger i sine kurser vægt på, at klubberne skal skabe en god struktur, der skal være genkendelig for børnene. Faste voksne, gentagelser og forudsigelighed er alle parametre, der hjælper børnene til trivsel. Og så skal de være tålmodige, understreger han,

“Der er jo ingen børn, der laver ballade med vilje. Som voksen skal vi se igennem børnenes handlinger”, understreger han.

DE TYPISKE UDFORDRINGER

Nogle af de udfordringer, som Jan Vejlin oftest hører fra de frivillige, er, at de har svært ved at komme i kontakt med børnene. Nogle børn gemmer sig bag deres telefoner, mens andre lukker omverdenen ude med et headset på hovedet. Jan Vejlin forstår godt, hvorfor de frivillige bliver frustrerede eller betragter det, som om børnene melder sig ud af fællesskabet. Men børnenes virkelighed er en anden. Derfor minder Jan Vejlin de frivillige om, at telefonen og headsettet bliver et hjælpemiddel for børnene, når de ikke kan rumme omverdenen mere. De bruger det som en form for skjold og lyddæmper, forklarer han, og det er vigtigt, at de frivillige ikke presser børnene. Desuden påpeger han, at det er vigtigt at huske, at børnene med diagnoser har svært ved at sortere input, og derfor går deres hjerne ned. Reaktionen bliver, at de melder sig ud af en workshop eller udvandreri fra lokalet, og det skal de have lov til.

CODING PIRATES RUMMER MANGE SLAGS BØRN

I Coding Pirates er der en generel opfattelse af, at der er flere diagnosebørn end i andre frivillige tilbud. Og selvom der ikke er noget konkret data på, hvor mange børn med en diagnose, der er medlem, så har Jan Vejlin et bud på, hvorfor det appellerer til netop børn med en diagnose.

diagnose

[diag'no:sə]

"Diagnose, betegnelsen for den funktionsforstyrrelse eller sygdom, som ligger til grund for en patients symptomer. (...). Ingen psykiske forstyrrelser kan defineres ved påvisning af et enkelt symptom, endsige én bestemt årsagsfaktor. Selv de mest genetisk betingede psykiske forstyrrelser, fx autismespektrumforstyrrelse og skizofreni, har ikke kunnet sættes i relation til bestemte veldefinerede genetiske faktorer. Samme mangel på klar årsagsmæssig specificitet gælder også for selv de mest miljøbetingede"

"Coding Pirates favner vores børn relativt meget, fordi vi har baseret rigtig meget af det, vi laver omkring computere, hvilket har en meget struktureret og genkendelig form at arbejde på"

Han underbygger videre, at der i programmeringsverdenen er en højere procentdel med autisme og lignende.

"Programmering giver bare mening. Det er et sprog, der har faste regler og en fast struktur, og hvis du bare arbejder indenfor det, så kan du komme rigtig langt. De taler direkte til autismehjernen", forklarer han.

Når du først har forstået de syntaktiske regler, så åbnes en ny verden af kreativitet og udvikling.

KRAV TIL BØRNENE, NÅR DE KOMMER I KLUBBERNE

Modsat fodbold og andre klassiske fritidsaktiviteter, så er det ikke påkrævet, at barnet skal have gode samarbejdsevner i Coding Pirates. Aktiviteterne tager udgangspunkt i børnegruppen og de frivilliges interesser, evner og lyster. Det skaber en stor frihed i den enkelte klub, hvor børnene kan møde alt fra leg og kreativitet med kodeprogrammer, micro-chips, legorobotter, videoproduktion og meget mere. •

